

NITS D'INSOMNI

(Primer Premi de Narrativa)

Sergio Lara Canet

IES Arabista Ribera de Carcaixent

1a NIT

Per alguna raó necessite prendre l'aire, estirar les cames, mirar fixament la Lluna i que aquesta m'ajude a deixon-dir-me amb la seua resplendor. És estrany, però encara que no hi ha cap motiu, no podia romandre quiet al llit, per primera vegada l'abraç dels llençols m'angoixava i instintivament he eixit al carrer emparat per la foscor i a l'aguait dels gats que surten a mitja nit.

Vague entre els carrerons, a penes il·luminats per les tènues llums dels fanals, guiat per un fort sentiment desconegut, no sé cap a on em dirigisc, tan sols sé que vull dirigir-me cap allí. Estic cansat, així que m'assente en un banc. No poc sorprés, repare que al meu costat hi ha una botella per encetar de Jack Daniel's i sobre el respatllet una vella gavardina. Potser algun captaire se'ls ha deixat ací, encara que és insòlit que un captaire pugui permetre's un Jack Daniel's. Tant em fa, la nit és aspra, el fred va calant a poc a poc en els meus ossos i açò m'ajudarà a entrar en calor. No m'ho pense. Pegue un bon glop i em pose al damunt la gavardina. Em quede mirant fixament la casa que tinc enfront, té alguna cosa d'especial.

A la casa hi viu una parella amb el seu gos. L'home es troba còmodament assegut al sofà de la saleta veient el futbol acompanyat d'una cervesa. Mentre, a la cuina, la seua dona acaba de preparar-li l'esmorzar i es dirigeix cap on ell està. Em fixe millor en la dona i a cada tret que li descobrisc, a cada gest o expressió, el meu cor s'accelera. La dona s'asseu als genolls del seu home, li dedica una mirada dolça i recorre amb el dit la seua cara molt suau-ment, fins a aturar-se en els seus llavis, els quals acarona amb tendresa. El seu home tanmateix la correspon amb un seny frunzit i amb una ganyota per haver estat molestet mentre veia el futbol. La dona s'adreça de seguida i surt de la cambra amb els ulls vidriosos cap al dormitori.

Mire el rellotge, la nit ja és avançada, deixe la botella de whisky i la gavardina sobre el banquet i em dispose a tornar.

2a NIT

M'envaeix el mateix misteriós desig que la nit anterior. Una desconcertant força, que no m'atreviria a dir inquietud o curiositat, m'impulsa a errar una altra vegada pels carrers submergits en la nit fins a arribar a la mateixa casa. A la casa es troba la mateixa dona, sola. «És tan bella...», pense mentre se m'esvara un sospir pels llavis. Sembla preocupada, va d'un lloc a un altre, sempre seguida pel seu gos, inquieta mentre mira a cada instant el rellotge que penja a la paret del saló.

Han passat unes quantes hores mentre la mirava anar amunt i avall. Per fi es talla la monotonia, acostant-se pel final del carrer veig el seu home fent esses, lluitant per mantindre's dret i caminar alhora. Porta una gavardina en una mà i una botella de whisky en l'altra, la qual cosa li dificulta traure la clau i obrir la porta en les seues condicions. A l'altre costat de la porta es troba la seua dona, que s'impacienta i l'obri abans que ell ho aconseguisca.

La dona va aïrada d'un costat a un altre mentre crida i plora. A la vegada, el seu home la segueix, llança l'abric i la botella, l'agafa bruscament i l'estira cap a ell. Ella intenta resistir-se però no pot, per fi aconseguix deslliurar-se

dels seus braços. Els dos criden i criden més i més fins que en un instant de silenci per a agafar aire es precipiten un damunt de l'altre i es besen apassionadament. Atro- tinadament pugen les escales cap al dormitori mentre es besen i es despullen. Allí comencen a fer l'amor. La dona es posa al damunt i mentre mira per la finestra amb la mirada perduda emet repetidament el mateix gemec amb un gest sense expressions. Un gemec mancat de plaer, d'emocions, de sentiments, el gemec d'un animal ferit.

Mire el rellotge, la nit ja és avançada, i em dispose a tornar.

3a NIT

Mai he sigut un tafaner. Mai m'han importat les vides privades dels altres. Tanmateix no puc evitar-ho, és la tercera vegada que em separe del llit a aquestes hores per a arribar una altra volta al mateix banquet, és com si es tractara d'una voluntat externa que em conduïra una i una altra vegada al mateix lloc per motius desconeguts.

De nou em trobe assegut al banquet, amb la botella de Jack Daniel's i la gavadina, mirant a l'interior de la casa.

Els dos hi són a dins. Intuïsc per l'aspecte i per la botella de whisky que porta a la mà que s'ha tornat a embriagar. No tarden molt a començar a discutir, la dona pareix que li recrimine alguna cosa i ell es posa cada vegada més histèric, l'ambient es posa cada vegada més tens a l'interior de la casa, l'home ha muntat en còlera, pareix que l'estiga amenaçant, té el palmell en alt a poca distància de la cara de la dona. El gos no para de lladrar mentre els crits es succeeixen, l'home no pot suportar més els lladrucs. De sobte es lleva el cinturó i flagel·la sense descans el gos, que ara tremola jagut al sòl. La dona corre a tancar-se al dormitori.

Després d'uns instants de silenci l'home es dirigeix cap a la finestra del menjador. M'està mirant. Al seu rostre sols veig dolor, m'observa amb uns ulls plens de llàstima. M'està mirant? Potser tan sols està veient el seu reflex.

Mire el rellotge, la nit ja és avançada, i em dispose a tornar.